

כללים

תכופות מזדמן ליחידות צנחנים לערוך חלק מכוחו-
תיהן להגנה לשם הדיפת התקפתם של כוחות אויב
עדיפים ולשם החזקה ביעדים שנכבשו.

כדי לרתק את פעולותיהן של יחידות הצנחנים וכדי
להשמידן במהירות מכסימלית, ישתמש האויב קודם-
כל, לפי המשוער, באמצעי הלחימה הניידים ביותר,
ובמיוחד בטנקים. משום כך יש לבסס את מערך-
ההגנה של יחידת צנחנים בראש וראשונה על מערך
נגד-טנקי.

פלוגת צנחנים עשויה לעבור להגנה ולנהל פעולות
קרוב הן במסגרת הגדוד והן באופן עצמאי, בכיוון
נפרד. בשני המקרים רצוי לספח לפלוגה ממחלקה
ועד פלוגה של תותחים לא-רתע או תותחים נ"ט
נגררים, מחלקת תותחים מתנייעים, יחידת פלסים
ועוד. פלוגה מסוגלת להקים מערך נ"ט איתן במו-
צב, שרוחבו כ-1000 מ' ועומקו כ-500 מ'.

את היסוד הנ"ט של הפלוגה מהווה מערכת-האש,
הכוללת אש תותחים נ"ט ערוכים במוצבים מחלק-
תיים, אש תותחים מתנייעים, רימוני-יד נ"ט ומע-
רכת מכשולים (מוקשים). השטחים שבין המוצבים
המחלקתיים נמצאים תחת תצפית מתמדת ומכוסים
באש ובמכשולים.

את הכללים שהוזכרו לעיל נדגים באמצעות תרגיל שבוצע
בצבא ברה"מ. נעקוב אחר עבודתו של מפקד הפלוגה, אשר
הקדיש את רוב מרצו לתכנון ההגנה הנ"ט.

משימות גדוד הצנחנים

גדוד צנחנים, שבמסגרתו פעלה הפלוגה המתורגלת —
פלוגת צנחנים — מילא את משימתו בשלב א' והמשיך בהת-
קדמותו לעבר יעד חשוב אותו היה צריך לכבוש. עד-מהרה
נודע על חנועה של שדרת טנקים ונגמ"שים של האויב
(אורך השדרה כ-3 ק"מ), אשר התקדמה בציר אפא-רואן—

פלוגת צנחנים בהגנה

תרגיל בצבא ברה"מ

קולי י. צ'ודין

שדרת האויב עלולה להגיע תוך 2-3 שעות, דבר המותיה די זמן לתכנון ההגנה. איזור רואן - נהר "עמוק" איפשר להפי עיל טנקים רק לאורך הכביש. פירושו של דבר - בכיוון זה יש לרכז את המאמץ ההגנתי העיקרי. הקמת עמדות האש בגבעה 51.4 ובגבעה ללא-שם שמימין לכביש תאפשר ניהול אש אגפית ואש צולבת. בחורשה "ירוקה" ניתן להציב מארב. כמות כלי-הנשק הנ"ט שברשות הפלוגה מאפשרים לארגן הגנה נ"ט חזקה.

תכנית ההגנה

הרעיון המרכזי בתכניתו של מפקד הפלוגה, שעובדה על המפה תוך-כדי תנועה, כלל את הפעולות הבאות:

- הקמת מוצב מוגן באיזור, שגבולותיו: הבית הבודד עם הבוסתן - גבעה 51.4 - שלושת האשוחים הבודדים.
- ריכוז המאמץ העיקרי בגבעה 51.4 ובקטע הכביש המוביל לגשר ולמעברה של נהר "עמוק".
- הקמת מארב סמוך לכביש, בחורשה "ירוקה".
- שליחה מידית של חולית סיירים בכיוון רואן-אפא.

● הכנת הגשר לפיצוץ ומיקוש המעברה.

לא היה די זמן לארגן קבוצת-סיור. לכן, כשהגיעו עו יחידות המשנה של הפלוגה אל הגדה הצפון-ית של הנהר, יצא מפקד הפלוגה עם פקודיו אל המדרונות הדרום-מזרחיים של גבעה 51.4 ובמשך 5-7 דקות הטיל עליהם את משימו-תייהם.

פקודת המנצע

וזו לשונה של פקודת מפקד הפלוגה *:
נקודות המוצא

מס' 1 - גבעה 59.0; מס' 2 - שפתה הדרומית של החורשה "ירוקה"; מס' 3 - קצהו המזרחי של יער "פטריה"; מס' 4 - שלושה אשוחים.

ידיעות

בכביש אפא-רואן (בכיוון דרומי), נעה שדרת טנקים ונגמ"שים של האויב, שעומקה 2-3 ק"מ. האויב עשוי להגיע אל נהר "עמוק" תוך 1.5-2.5 שעות.

הכננה

פלוגת-צנחנים ב', יחד עם מחלקת תותחים מתנייעים ועם מחלקת פלסים, תקים מוצב מוגן באיזור, שגבולותיו: הבית הבודד עם הבוסתן - גבעה 51.4 - שלושה אשוחים בודדים.

השיטה

למנוע פריצת אויב בכיוון רואן-הגשר. מטרת אש-מגן של הפלוגה: השיח הבודד. הכביש, המשק הבודד.

הפלוגה מסתייעת בסוללת תותחים, שעמדותיה באיזור גבור.

* פקודת המנצע הותאמה להבנת הקורא העברי - המער'

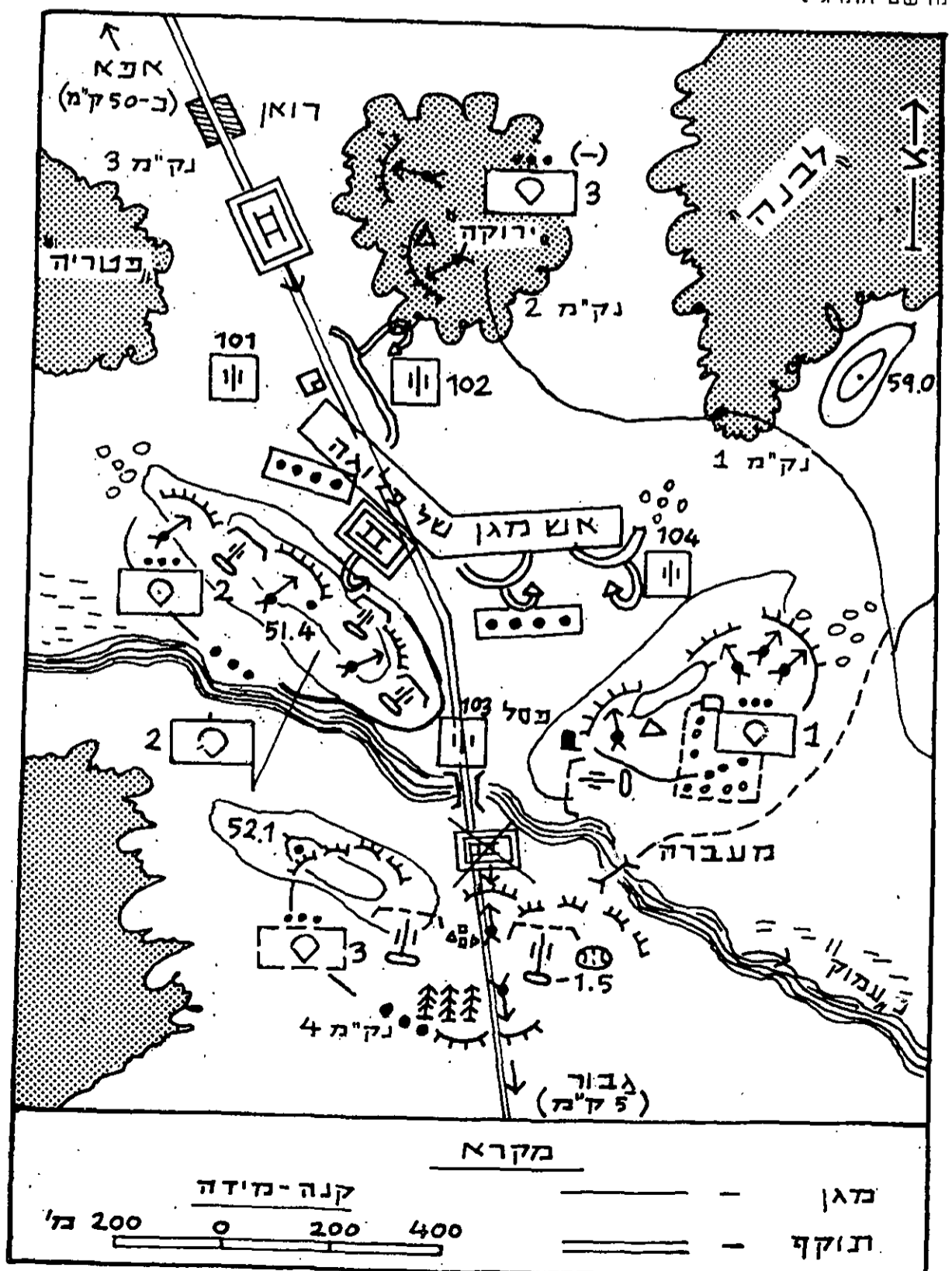
גבור, והיתה עלולה להגיע תוך 2-3 שעות אל הגדה הדרומית של הנהר "עמוק", לכבוש את הישוב גבור ולנתק את הצנחנים או לסכן את עורפם. מפקד הגדוד החליט להתקדם עם הכוחות העיקריים אל היעד, ולערוך חלק מן הכוח להגנה על-ידי הגשר שמעל הנהר "עמוק" כדי למנוע פריצת האויב לגדה הדרומית של הנהר.

משימת פלוגת הצנחנים

על פלוגה ב' של הגדוד, המתוגברת במחלקת תותחים מתנייעים עם ומחלקת פלסים, הוטלה המשימה הבאה: לתפוס את הגשר שמעל הנהר "עמוק" ולמנוע את פריצתו של האויב לאורך ציר רואן-גבור (ראה מרשם). פעולות הפלוגה יסתייעו באש סוללת-תותחים.

לאחר שלמד את המשימה והעריך את המצב, התברר למפקד הפלוגה, כי במילוי משימה קשה ואחראית זו מותנית הצלחתו של הגדוד כולו, הדבר העיקרי הוא - היריה מפקד הפלוגה - לגרום לאויב אבידות מפסימליות, להחליש את עוצמת ההתקפה שלו ולמנוע ממנו אפשרות לצלוח את הנהר "עמוק".

מרשם התרגיל

אין יחידות שכנות באגפים.

כוחות ומשימות.

מחלקה מס' 1 תגן על האיזור: השיחים-הפסל (לא כולל את הפסל) — שפתו הדרומית של הבוסתן; המחלקה תמנע פריצתו של האויב לעבר מעברת הנהר „עמוק“.

גזרת-האש מימין: השיחים — גבעה 59.0; משמאל: הפסל-עיקול הכביש. גזרת משנה: מימין — הסתעפות הדרך, משמאל — הגשר. מטרות אש-מגן של המחלקה — בקעה 200 מ' מזרחית לעיקול הכביש. את האגף של הפלוגה יש לאבטח באש של מקלע אחד ושל שני מטולים נ"ט.

מחלקה מס' 2, עם כיתת המטולים הנ"ט, תקים מוצב מוגן באיזור שגבולותיו: ערימת האבנים — חורשת השיחים — הגדה הצפונית של נהר „עמוק“; עליה למנוע את פריצת הרגלים והטנקים של ה„אויב“ לאורך הכביש אל הגשר, תוך תיאום עם מחלקת התותחים המתנייעים. גזרת-האש מימין: ערימת האבנים — השיח הבודד; משמאל: קצהו הדרום-מזרחי של היער „פטריה“. מטרות אש-מגן של המחלקה — הכביש (150 מ' דרומית-מזרחית למשק הבודד). את השטח

שבינה ובין מחלקה מס' 1, עליה לאבטח באש של מקלע ומטול נ"ט.

מחלקה מס' 3 (פחות כיתה), עם כיתת מטולי נ"ט וכיתת פלסים, תציב מארב סמוך לכביש בקצה המערבי של החורשה „ירוקה“. עם יציאת שדרת הכוחות העיקריים של ה„אויב“ מהישוב רואן, יש לאפשר לו להתקרב לחורשה, להנחית עליו מכת-אש במפתיע מכל כלי-הנשק ולגרום לו אבידות ניכרות.

ציר הנסיגה: הקצה הדרומי של החורשה „לבנה“ — הסתעפות הדרך — המעברה. לאחר ביצוע המשימה, על המחלקה להיערך להגנה בגדה הדרומית של הנהר „עמוק“, באיזור גבעה 52.1 — בקעה 1.5 — שלושת האשוחים. כיתה אחת תתפוס

מראש את העמדות שבאיזור שלושת האשוחים ותאבטח את הפלוגה מכיוון דרום.

מחלקת התותחים המתנייעים: עמדות-האש באיזור המוגן של מחלקה מס' 2, באיזור הפסל ובמוצב המוגן של מחלקה מס' 3 (בגדה הדרומית של הנהר).

גזרות-האש — לתוח א': הבית הבודד עם הבוסתן — שפתה הדרומית של החורשה „ירוקה“. קו-משנה: גבעה 59.0. לתוח ב': גבעה 59.0 — שפתה המערבית של החורשה „ירוקה“. קו-משנה: הבית הבודד עם הבוסתן. לתוח ג': שפתה הדרומית של החורשה „ירוקה“ — קצהו המזרחי של יער „פטריה“. קו-משנה: גבעה 59.0.

סוללת התותחים תכין את משימות האש הבאות: מס' 101 — 100 מ' מערבית למשק הבודד; מס' 102 — 100 מ' מזרחית למשק הבודד; מס' 103 — צפונית לגשר; מס' 104 — לפני המוצב המוגן של מחלקה מס' 1. פתיחה באש — לפי פקודה.

מחלקת הפלסים — תניח שדות מוקשים חפוזים: שדה של 100 מ' לפני חזיתה של מחלקה מס' 1; שדה של 150 מ' — לפני חזיתה של מחלקה מס' 2; בכביש — 350 מ' צפונית לגשר — שדה-מוקשים בהפעלה מבוקרת; פיצוץ — לפי פקודת מפקד-הפלוגה.

הצותים של אמצעי-הנ"ט יכינו עמדות-אש; הכיתות יחפרו שוחות-עמידה אישיות.

כוננות מערכת האש — בעוד 40 דקות; כוננות להגנה — בעוד 80 דקות.

מלות הפעלה: לפתיחה באש — „רוח“ וזיקוק אדום; אש-מגן של הפלוגה — „סערה“ וזיקוק ירוק. אזעקה על סכנה כימית ורדיו-אקטיבית — זיקוק צהוב.

עמדת-התצפית של הפלוגה — המדרונות הדרום-מזרחיים של גבעה 51.4.

סגנו של מפקד הפלוגה — מפקדי-מחלקות מס' 1 ו-2*.

תדריך

לאחר מכן נתן מפקד-הפלוגה תדריך:

„מחלקה מס' 3, הפועלת במארב, תאפשר לקבוצות קטנות

תוחח מתנייע ASU-57

של האויב לעבור, ועם התקרבותה של השדרה העיקרית של האויב, היא תשמיד אותה באש מכל הסוגים, ובמיוחד באש מטולים נ"ט. על נסיגתה של מחלקה מס' 3 מחפה מחלקה מס' 1. את הסיור ואת הכוח-המאבטח של האויב משמידות מחלקות מס' 1 ו-2 באש מעמדות-משנה. בשעת התפרסותם של הכוחות העיקריים של האויב, יש לפתוח עליהם באש, לפי פקודתם של מפקדי-המחלקות ומפקד סוללת-התותחים. התותחים המתנייעים והמטולים הנ"ט משמידים טנקים ונגי-מ"שים, המנסים לפרוץ לעבר הגשר והמעברה; המקלענים והתת-מקלענים משמידים את הרגלים של האויב באש צולבת, ומנתקים אותם מן הטנקים. אם בכל זאת יצליח האויב להגיע אל הגשר, יפוצצו אותו החבלנים לפי פקודה, והמחלקות ירכזו עליו באש. מחלקה מס' 3, שתתפוס עד אז את המוצב בגדה הדרומית של הנהר, תשמיד באש את האמצעים האמפיביים של האויב, אשר ינסו לצלוח את מכשול-המים.

* בצבא הסובייטי לא קיים תפקיד של סגן מפקד פלוגה — המערך

מחלקות מס' 1 ו-2 ייסוגו לגדה הדרומית רק בפקודתי".

*

יחידות המשנה של הפלוגה נערכו להגנה. מפקד הפלוגה ביקר בכל מוצב ומוצב, פירט ביתר-דיוק את עמדותיהם של התותחים המתנייעים ושל המטולים הנ"ט ועזר למפקדי מחלקות מס' 1 ו-2 לתכנן אש אגפית ואש צולבת. מפקד הפלוגה הקדיש תשומת-לב רבה לבעית ההסוואה. הפתעה בהנחת האש היא אחד התנאים להצלחה בשעת קרב בעומק מערך האויב.

הקרב

עד מהרה דיווח הסיור, כי בציר אפא-דואן נעים במהירות רכה טנק ושני נגמ"שים, וכ-1.5-1 ק"מ מאחוריהם נעה שדרה

של 10-15 טנקים ונגמ"שים. מפקד הפלוגה פקד ברדיו על מפקד מחלקה מס' 3 להניח לכוח המאבטח של ה"אויב" לעבור ולהיות מוכן לפתוח באש על כוחותיו העיקריים. גם מפקדי מחלקות מס' 1 ו-2 הוזהרו שלא לירות לעבר הכוח המאבטח של ה"אויב". משימת השמדתם של הטנק ושל שני הנגמ"שים הוטלה על הכיתה שנערכה בגדה הדרומית של הנהר.

כאשר הגיע ראש שדרת ה"אויב" אל הבית הבודד, פתחה עליו מחלקה מס' 3 באש אגפית חזקה מן המארב. ה"אויב", שהופתע בהתחלה וסבל אבידות קשות, התאושש וניסה לתקוף את מחלקה מס' 3 בחורשה "ירוקה". אך באותו זמן קיבלו מפקדי מחלקות מס' 1 ו-2 פקודה לפתוח באש תותחים, מקלעים ומטולים נ"ט לעבר אגפיו ועורפו של ה"אויב". סוללת התותחים הפעילה את משימות האש מס' 101 ו-102. ה"אויב" השתטח וירה ללא הבחנה. בינתיים יצאה מרואן שדרה שניה בת שתי פלוגות, אשר הת-זרסה בתבנית-קרב והחלה לנוע לעבר הגשר.

מפקד הפלוגה הורה למחלקה מס' 3 לסגת ולהיערך במוצב-המוגן שבגדה הדרומית. התקפת ה"אויב" הסתייעה באש תותחים ומרגמות, אך לא נשאה פרי. התפתח קרב-אש בין שני הצדדים. אותה שעה הודיע מפקד הגדוד, שהצנחנים השתלטו על היעד וניגשו להשמדתו.

פלוגת הצנחנים קיבלה הוראה לפוצץ את הגשר שמעל נהר "עמוק", למקש את המעברה, לנתק מגע עם ה"אויב" ולצאת לשטח-התארגנות חדש. פקודתו של מפקד הגדוד בוצעה במלואה.

